

QÜESTIONS DISCIPLINÀRIES

Fidelitat a les instruccions rebudes

XI. 1. A tot aquell doncs que vingui i us ensenyi aquestes coses que hem dit abans, rebeu-lo; 2. però si el qui ensenya, extraviat ell mateix, us ensenya altres instruccions per a destruir, no l'escolteu; en canvi, si és per a augment de la vostra justícia i el coneixement del Senyor, aleshores rebeu-lo com el Senyor.

Discerniment dels vers apòstols i profetes

3. Pel que fa referència als apòstols i als profetes, d'acord amb la regla de l'Evangeli, porteu-vos d'aquesta manera:

4. Tot apòstol que vingui a vosaltres, rebeu-lo com el Senyor, 5. però que no romangui més d'un dia; si fos necessari també dos; però si es queda tres dies és un fals profeta. 6. Quan se'n torni l'apòstol, que no prengui altra cosa que pa fins a un nou allotjament; si demana diners, és un fals profeta.

7. No poseu a prova ni jutgeu cap profeta que parli sota la inspiració de l'Esperit, perquè tot pecat serà perdonat, però aquest pecat no serà perdonat. 8. Ara, no tot el que parla sota la inspiració de l'Esperit és un profeta, smó el que tingui les maneres del Senyor: verament per les maneres es distingeix el fals profeta del veritable profeta. 9. I tot profeta que mani parar la taula sota la inspiració de l'Esperit, que no en mengi, perquè si ho fa és un fals profeta. 10. Tot profeta que ensenya la veritat, si no fa allò que ensenya, és un fals profeta. 11. Si un profeta ha estat trobat sincer i treballa pel ministeri terrestre de l'església, però no ensenya pas de fer allò que ell fa, que no sigui jutjat per vosaltres. És Déu qui l'ha de jutjar. Així, en efecte, es comportaren els antics profetes. 12. Si algú digués, inspirat: dóna'm diners o alguna altra cosa, no us l'escolteu; però si demana a favor d'altres que estan en necessitat, que ningú no el jutgi.

Els hostes de la comunitat

XII. 1. Tothom que vingui a vosaltres en el nom del Senyor, cal que sigui rebut; després sotmeteu-lo a prova i sabreu distingir, car teniu seny, la dreta de l'esquerra. 2. Si el qui arriba és un viatger, socorreu-lo en tot el que pugueu: no el deixeu, però, quedar-se entre vosaltres més de dos o tres dies, si és que en té necessitat. 3. Si es vol establir entre vosaltres, i té ofici, que treballi per menjar; 4. si no té ofici, segons la vostra prudència, preneu precaucions per tal que

no visqui cap cristià ociós entre vosaltres. 5. Si ell no hi està d'acord és un traficant de Crist; guardeu-vos d'aquesta mena de gent.

XIII. 1. Tot autèntic profeta, si vol establir-se entre vosaltres, és digne del seu aliment. 2. Igualment el doctor veritable és digne també, com el treballador, del seu aliment.

Ofrena de les primícies als profetes

3. Prendràs doncs la primícia dels fruits del cup i de l'era, del bestiar boví i de les ovelles i la donaràs als profetes, perquè ells són els vostres sacerdots. 4. I si no teniu profetes, doneu-ho als pobres. 5. Si fas una fornada de pa, pren la primícia i dóna-la segons el precepte. 6. De la mateixa manera quan obris una bóta de vi o una gerra d'oli, pren la primícia i dóna-la als profetes. 7. Pren la primícia dels teus diners i dels teus vestits i de tot allò que posseeixes, segons el teu parer, i dóna-ho d'acord amb el precepte.

L'assemblea dominical

XIV. 1. El dia dominical del Senyor reuniu-vos per a la fracció del pa i l'acció de gràcies i confesseu abans els vostres pecats perquè sigui pur el vostre sacrifici. 2. Tot aquell qui tingui alguna cosa a dir contra el seu company, que no es reuneixi amb vosaltres fins que hagi fet les paus, per tal que no es profani el vostre sacrifici. 3. Ja que aquest és el sacrifici del qual va dir el Senyor: En tot lloc i en tot moment se m'ofereix un sacrifici pur, perquè sóc un gran rei, diu el Senyor, i el meu regne és admirable entre les nacions.

Elecció dels «bisbes» i dels «diaques»

XV. 1. Escolliu-vos, doncs, «bisbes» i «diaques» dignes del Senyor, homes suaus, desinteressats, amics de la veritat i superiors a tota prova, perquè exerceixin a favor vostre també ells el ministeri dels profetes i dels doctors. 2. Per tant, no els menyspreu: Són, certament, els honorats entre vosaltres juntament amb els profetes i els doctors.

La correcció fraterna

3. Corregiu-vos els uns als altres, però no amb ira, sinó amb pau, com ho trobeu en l'Evangelí. I a tot el qui faci un tort al seu proïsme, que ningú de vosaltres no li digui paraula ni l'escolti fins que se n'hagi penedit.

4. Les vostres pregàries, i les almoines i totes les accions les fareu tal com ho trobeu a l'Evangelí de nostre Senyor.

CAPITULO 11

11:1 Quienquiera que, entonces, venga y te enseñe todas las cosas que se han dicho antes, recíbelo.

11:2 Pero si el mismo maestro, extraviado, os enseña otra doctrina para vuestra disgregación, no le prestéis oído; si, en cambio, os enseña para aumentar vuestra justicia y conocimiento del Señor, recibidle como al mismo Señor.

11:3 Concerniente a los apóstoles y profetas, actúa de acuerdo a la doctrina del Evangelio.

11:4 Deja que cada apóstol que viene a ti sea recibido como al Señor.

11:5 El se quedará un día, y si es necesario, dos, pero si se queda por tres días, él es un falso profeta.

11:6 Cuando el apóstol se vaya no tome nada consigo si no es pan hasta su nuevo alojamiento. Si pide dinero, es un falso profeta.

11:7 Y no atentarás o discutirás con ningún profeta que hable en el Espíritu, porque todos los pecados serán perdonados, pero este pecado no será perdonado. 11:8 Con todo, no todo el que habla en espíritu es profeta, sino el que tiene el modo de vida del Señor. En efecto, por el modo de vida se distinguirá el verdadero profeta del falso.

11:9 Y cada profeta que ordene en el Espíritu que se tienda la mesa, no deberá comer de ella él mismo, si lo hace, es un falso profeta;

11:10 y cada profeta que enseñe la verdad, si no la practica, es un falso profeta;

11:11 y cada profeta, probado como verdadero, y trabajando en el misterio visible de la Iglesia, pero que no enseña a otros a hacer lo que el hace, no debe ser juzgado por ti, porque tiene su juicio con Dios, porque así hicieron los profetas del pasado.

11:12 Pero al que dice en espíritu: Dame dinero, o cualquier otra cosa, no le prestéis oído. En cambio si dice que se dé a otros necesitados, nadie lo juzgue.

CAPITULO 12

12:1 Todo el que viniere en nombre del Señor, recibidle. Luego examinándole le conoceréis por su derecha y por su izquierda, pues tenéis discernimiento, conocimiento de lo bueno y de lo malo.

12:2 Si la persona que viene es un peregrino, asístelo en lo que puedas, pero no se debe quedar contigo por más de dos o tres días, al menos haya una necesidad. 12:3 Si quiere quedarse entre vosotros, teniendo un oficio, que trabaje para su sustento.

12:4 Si no tiene oficio, proveed según prudencia, de modo que no viva entre vosotros cristiano alguno ocioso.

12:5 Si no quiere aceptar esto, se trata de un traficante de un traficante de Cristo. De éstos mantente lejos.

CAPITULO 13

13:1 Todo auténtico profeta que quiera morar de asiento entre vosotros es digno de su sustento.

13:2 Igualmente, todo auténtico maestro merece también, como el trabajador, su sustento.

13:3 Por tanto, tomarás siempre las primicias de los frutos del lagar y de la era, de los bueyes y de las ovejas, y las darás como primicias a los profetas, pues ellos son vuestros sumos sacerdotes.

13:4 Pero si no hay profetas, dalo a los pobres.

13:5 Si haces pan, toma las primicias y dalas conforme al mandato.

13:6 Si abres una jarra de vino o de aceite, toma las primicias y dalas a los profetas.

13:7 De tu dinero, de tu vestido y de todas tus posesiones, toma las primicias, según te pareciere, y dalas conforme al mandato.

CAPITULO 14

14:1 En el día del Señor reunios y romped el pan y haced la Eucaristía, después de haber confesado vuestros pecados, a fin de que vuestro sacrificio sea puro.

14:2 Todo el que tenga disensión con su compañero, no se junte con vosotros hasta que no se hayan reconciliado, para que no sea profanado vuestro sacrificio.

14:3 Este es el sacrificio del que dijo el Señor: “En todo lugar y tiempo se me ofrece un sacrificio puro: porque yo soy el gran Rey, dice el Señor, y mi nombre es admirable entre las naciones”

CAPITULO 15

15:1 Elegios obispos y diáconos dignos del Señor. hombres mansos, no amantes del dinero, sinceros y probados; porque también ellos os sirven a vosotros en el ministerio de los profetas y maestros.

15:2 No los despreciéis, ya que tienen entre vosotros el mismo honor que los profetas y maestros

15:3 Repréndanse unos a otros, no con ira sino pacíficamente, como lo manda el Evangelio; y, no dejes que nadie hable a nadie que actúe desordenadamente referente al prójimo, ni le dejes escuchar de ti hasta que se arrepienta.

15:4 Que tus oraciones y alma y todas tus obras hagan como lo manda el Evangelio de nuestro Señor.